

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЖИТОМИРЩИНИ

Іващенко К.О., гр. ЗЕП-15М

Науковий керівник – ст. викл. **Марченко К.С.**
Житомирський державний технологічний університет

На тлі останніх економічних перетворень відбулось значне відставання аграрного сектору від решти галузей народного господарства за усією сукупністю параметрів (економічних, організаційних, технічних тощо). Сільськогосподарське підприємство сьогодні втратило постійні канали збуту продукції та чи не єдину можливість придбання матеріально-технічних ресурсів. До того ж має місце ситуація, коли таке підприємство втратило і підтримку із державного бюджету, що також не забезпечує підвищення виробничої активності аграріїв. Тому суб'єкт господарювання формує та реалізує власну інноваційно-інвестиційну політику в умовах загальної кризи економіки за відсутності політичних та економічних гарантій для іноземних інвестицій. При цьому варто враховувати також недосконалу та нестабільну податкову систему. Практично кожне діюче сільськогосподарське підприємство Житомирщини використовує максимально прості технології з мінімальним забезпеченням основними фінансовими та виробничими ресурсам, що не дозволяє забезпечити сталий розвиток господарюючої системи.

Проблема інноваційно-інвестиційного розвитку АПК неодноразово розглядалася регіональними органами державного управління. Так, згідно даних Інвестиційного паспорту Житомирської області, пріоритетними галузями для інвестування в регіон є: агропромислове виробництво, відновлення роботи льонозаводів і вирощування льону, будівництво об'єктів туристичної інфраструктури, виробництво обладнання для отримання альтернативної енергії, виготовлення електротехнічної продукції, створення ІТ бізнес-інкубатора, створення індустріального парку та будівництво об'єктів логістики.

Проте, той факт, що у рейтингу інвестиційної привабливості Житомирська область займає лише 18 місце з 27 регіонів, дозволяє говорити про те, що вирішення цих та інших проблем в аграрному секторі економіки потребує термінового розгляду та підтримки на державному рівні разом із залученням фінансових, матеріальних та нематеріальних ресурсів.